

Drazí farníci!

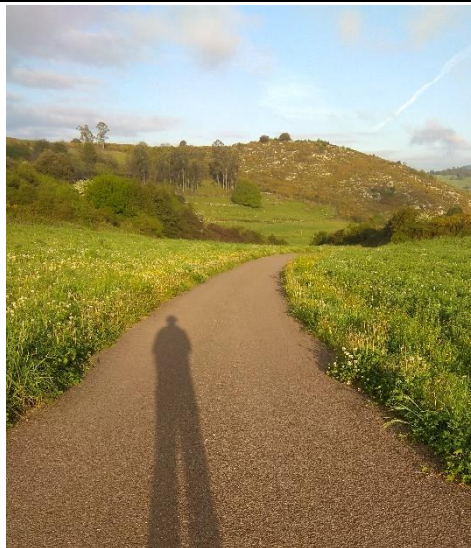
Adventní doba se chýlí ke svému konci a před námi jsou vánoční svátky. Ty letošní jsou úplně jiné, než na jaké jsme byli doposud zvyklí. Po jiná léta jim předcházela advent plný radostných setkávání na trzích a vánočních večírcích. Boží děťátko přicházelo do světa, který byl ve vytržení živeném barevnými světýlky a všude znějícími vánočními koledami s hemžením, kam se podíváte. Do jakého světa přichází dnes? Světýlka svítí, koledy znějí také, i když letos je po dlouhých desetiletích poprvé neuslyšíme o Štědrém dni z kostelní věže. Boží dítě letos neprochází přeplněným náměstím plným usmívajících se lidí, přejících si „šťastné a veselé“, ať už upřímně či z povinnosti. Letos přichází v tichosti a do ticha, přesně tak, jak je mu to vlastní! Nově narozený Boží Syn touží přijít do našich rodin a do našich domácností a letos rovnou, bezprostředně! Máme za sebou rok, na který většina z nás nejspíš nezapomene. Rok, kdy někteří z nás ztratili své blízké. Rok, jehož značnou část mnozí z nás strávili odloučení od svých rodin a přátel. Rok, který změnil každého z nás a který nám ukázal, jak slabí a zranitelní jsme. Bůh ale s námi tuto slabost sdílí, vždyť sám přichází mezi nás jako bezbranné novorozeně! Připravme mu ve svých domovech, ve svých rodinách a ve svých srdcích místo, které mu patří. Sebekrásnější tradice či zvyky toto místo nevyplní, vyplní jej pouze on sám! Dovolme mu, aby se v našich srdcích opět narodil a naplnil je láskou, radostí a nadějí. Zvláště tou poslední, která nám někdy tolik schází! Požehnané Vánoce přeje a ze srdce žehná + o. Miro.

VŠECHNY CESTY VEDOU DO ...

Už od nepaměti se říká, že podzimní čas vede k zamyšlení a sebereflexi. Chtěl bych se proto s vámi podělit o svoje vzpomínky, třeba i někoho inspirovat a nechat jiné nahlédnout pod pokličku putování po svatojakubské cestě, i když jen krátkého.

Je určitě mnoho různých důvodů, proč se i v dnešní době člověk vydá na pout'. Obzvláště pout' do Santiaga de Compostela je často líčena jako téměř zázračná, měnící život a vyrazí na ni i mnoho lidí bez vyznání. Sám si už vlastně ani nevzpomínám, jak jsem se o této cestě dozvěděl, ale jednou z motivací byl deník českého poutníka, který mě přivedl k tomu vybrat si cestu zvanou Camino Primitivo. Trasa této varianty je dlouhá přibližně 320 kilometrů a vede z Ovieda v Asturii přes krásné horské oblasti do Galicie, kde se přibližně 55 kilometrů před Santiagem spojuje s Francouzskou cestou. Je považována za náročnější, což je do jisté míry výhodou, protože na ni vyrazí méně lidí.

Samotná trasa začíná v katedrále v Oviedu, kde obdržíte i poutnický průkaz zvaný credencial a dále vás pak provází všude přítomná žlutá šipka, svatojakubská mušle a váš batoh. Právě ten je další pěknou symbolikou pouti. To, co všechno potřebujete ke své cestě, to si nesete každý den na svých zádech. Jeden kanadský poutník to shrnul slovy: Je krásné, že člověk zjistí, jak málo toho vlastně potřebuje.

Výhodou takového putování po svatojakubské cestě je to, že není třeba moc plánovat. Veřejnou či soukromou ubytovnu lze většinou najít zhruba každých 5 až 7 kilometrů, podobně i vesnické obchůdky. Typický den poutníka pak začíná kolem 7. hodiny, kdy vstane, zabalí se, posnídá ze svých zásob a vyrazí. Myslím, že zde obzvláště během pouti platí rčení, že člověk je sám, jak jen sám být chce. K putování patří samota i společenství. Ať už se jedná o společné kafičko,

povídání si při stoupání do kopce, vzájemné oblékání si ponča během deště anebo prostě jen mše svatá ve španělštině. Věřím, že právě na pouti k člověku promlouvá Bůh mnoha různými způsoby. Když si zpíváte v tichu překrásné horské krajiny uprostřed pobíhajících divokých koní, když s úsměvem kráčíte s přáteli v dešti, když během cesty sdílíte nenadálou těžkou nemoc v rodině spolupoutníka nebo když v cíli svého putování uslyšíte melodii písně, již s vámi zpíval v dětství kaplan Bohumil Poláček, který se v Novém Městě věnoval pastorační mládeži.

Mnozí od pouti do Santiaga očekávají zázraky. Nejlépe to ale shrnul u společné komunitní večere člověk, starající se v jedné dobrovolnické ubytovně o poutníky: Camino vám nedá to, co chcete, ale to, co potřebujete. Zázraky, třeba jen malé, se opravdu dějí, jen jsou trochu jiné. Když jsem vyrazil na Primitivo, vše nešlo vždy podle představ a nakonec jsem musel ze zdravotních důvodů po 5 dnech pouť ukončit. V člověku zůstala otázka: Proč? Za půl roku jsem vyrazil znovu a hlavně s větší pokorou. Potkal jsem cestou úžasné poutníky a pouť byla v porovnání s předchozí jiná, hlubší a bohatší. A i když se naše cesty občas rozdělily, došli jsme spolu s úsměvem a puchýři do Santiaga. A s některými i dále na "konec světa" do Finisterre. Bylo to 18 plně prožitých požehnaných dnů.

Cílem každého putování je sama cesta a je jedno, zda vede do Santiaga, na Zelenou horu nebo do Říma. Zabal se a vyjdi...

farník

ŽEHNÁNÍ ORLOVNY V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Dne 12. prosince 2020, přesně 100 let od založení novoměstské jednoty Orel, požehnal náš pan farář Miroslav Kulifaj novou Orlovnu. Pevně věříme, že se na těchto místech budou scházet nejenom Orlové ke svým společenským a sportovním událostem, ale i široká veřejnost a bude dobře sloužit po mnoho a mnoho let všem místním lidem dobré vůle. Spousta práce je za námi, ale možná ještě více práce je před námi. Vše dobré popřál i žďárský rodák a nyní senátor, Josef Klement.

Orel jednota Nové Město na Moravě, foto: Pavel Peňáz

SPOLEČNÉ DÍLO „SVÍČKOVÉHO BETLÉMA“

Tento překrásný betlém naplňuje naše srdce každé Vánoce. Radostné tváře dětí, které se přišly podívat na jesličky a vhodit penízek do pytle či ošatky očekávající úklon figurky jako poděkování, střídají chvílky zastavení, poklonění se a zamyšlení každého z nás.

Závěr adventu nám mimo jiné nabízí možnost připomenout si ten náš betlém a vytvořit jednotlivé postavičky podobné těm z našeho betléma.

Společné dílo „svíčkového betléma“ poté umístíme do vhodných prostor v kostele či jinde, abychom jej mohli v průběhu Vánoc navštěvovat.

Každý z nás, každá rodina může vytvořit část betléma. Do včelího plátku obkreslíme a vyřízneme postavičku, poté ji nalepíme na svíčku a máme hotovo. Návod, jak na to, je ve formě videa dostupný na stránkách farnosti.

A jak to všechno zorganizujeme?

1) V sakristii si je možné vyzvednout balíček (svíčku, voskový plát a fotku postavičky v určené velikosti) k výrobě zvolené postavy.

2) Následně svíčkové postavy doneseme do sakristie nejpozději do pondělí 21. prosince, abychom je postupně zkompletovali a mohli připravit k postavení.

Pokud betlémská hvězda povede vaše postavičky až v průběhu Vánoc, můžete je sami umístit podle vzpomínky na Florianův betlém. Info u p. Lukáše Německého.

LN

Požehnané vánoční svátky, radost, pokoj a lásku v srdci, životní cestu prozářenou betlémským světlem a dar zdraví do nového roku 2021.
Velké poděkování všem autorům článků za odvahu a osobní čas.

ZAPOMENUTÝ NOVOMĚSTSKÝ BETLÉM

Při vzpomínání na novoměstské betlémy musíme připomenout i nejstarší známý betlém. Byl zbudovaný vlastním nákladem děkana Leopolda Pausy (1773 – 1843), který ho díky své zálibě zmechanizoval.

Unikátní soubor se již po jeho prodeji připomíná v církevním místopisu Moravy (svazek o brněnské diecézi). „Tak zvaný betlém“ je tu hodnocený jako velmi důmyslný, složitý a jedinečný. Byly v něm lesy, domy a mnoho rozmanitých, jednotlivých i skupinových figurek lidí a zvířat. Znázorněny byly různé pracovní činnosti a figurky uváděly do pohybu mechanismus. Z meziválečného farního tisku víme, že betlém byl trvale přístupný na faře. Musel mít bohatý děj, když zabíral větší část velkého pokoje v poschodí. Některé figurky byly statické, „mnoho však jich bylo uváděno v pohyb kombinovaným zařízením strojovým, skrytým ovšem dle možností oku pozorovatele“.

Pan děkan tu zúročil svoji dovednost a zálibu v mechanice. Práci se věnoval ve stáří, kdy již nemohl zastávat duchovní službu. Zemřel 31. ledna 1843 ve věku 70 let a jeho hrob se zrekonstruovaným náhrobkem najdeme blízko velkého kříže na Kostelíčku (podrobně o knězi viz srpnové číslo Kunhuty 2018).

Po smrti pana děkana Pausy byl betlém prodán do Tišnova. Jeho mechanismus tam ale po převezení nedokázali znovu sestavit a betlém zůstal rozložený v prostoru kostelní věže. Koncem minulého století ho tam na žádost našeho muzea neúspěšně hledala kolegyně z Předklášteří s tišnovským panem farářem. Podle bývalého novoměstského starosty Ing. Černého mají betlém vystavený v tamějším kostele. Tento soubor je sice také pohyblivý, ale veřejně dostupná informace uvádí jiné stáří i autora.

Na unikátní betlém pana děkana Pausy se zapomnělo, ale čínorodý oblíbený kněz zanechal trvalou stopu jako první novoměstský historik a jako iniciátor postavení tří žulových křížů nad městem.

ZCH

(Zdroj: 1) *Farní věstník novoměstský*, r. VIII., 1936, č. 12, 2) Kunhuta, srpen 2018, 3) Wolný, Gregor: *Kirchliche Topographie von Mähren ... Brünnner Diocöse, II. Band, Brünn 1858*)

TICHÁ ADVENTNÍ VZPOMÍNKA

Letošní rok byl opravdu zvláštní. Přinesl spoustu nečekaných situací, změn, událostí nejen našemu farnímu společenství. Nekonal se oba tradiční jarmarky, po mnoho let probíhající v předvelikonočním a adventním období. Zvláště ten druhý, který býval o druhé adventní neděli, by byl letos velmi smutný. Chyběla by na něm totiž osoba, díky níž se zmíněná akce každoročně uskutečňovala.

Paní doktorka Mirka Hauková provázela svým vlídným úsměvem snad všechny jarmarky. S nadhledem a humorem sobě vlastním, bez zbytečně dlouhých řečí. Neúnavně vyráběla výborné plněné perníčky, veselé magnetky, nádherné kraslice připomínající madeiru a další žádané produkty. Pomáhala, aktivně žila pro novoměstskou farnost, i když bez jakéhokoli prosazování své vlastní osoby. Patřila mezi dobrodince našeho kostela.

Jako lékařka mnoho let pečovala v novoměstské nemocnici o novorozence a malé děti. Toto povolání, nebo spíše poslání, nelze vykonávat bez lásky. Myslím, že jí měla vždy dost pro všechny. Pro svého manžela, 3 dcery a také početnou skupinu vnoučat, ze kterých se upřímně těšila a která jí dělala opravdu velkou radost.

Po dlouhé těžké nemoci se ve středu 2. prosince probjovala do věčnosti. Odešla milována svými nejbližšími, nenápadně, tiše. Kéž jí dá Pán věčnou radost v nebi a potěší srdce všech jejích blízkých.

DT, Foto: www.regionvysocina.cz, Ladislav Novotný

MARIIN MALÝ OSLÍK

„Kdo vlastně jsi, Maria?“ otázal se. „Ptáci létají za tebou, ale anděl zavede tvého osla přímo do lupičské sluje!“

„Jsem jen Maria z Nazareta,“ vysvětluje Maria, „a Josef je prostě Josef. Ne kvůli nám létají ptáci za námi a chrání nás anděl, nýbrž kvůli děťátku, které má brzy přijít na svět.“

„Děťátko?“ šeptal starý lupič.

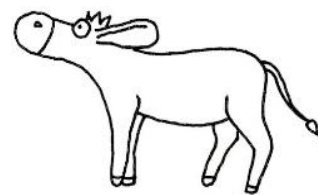
Tu Maria přikývla a usmála se na něho. V tom okamžiku z něho spadla bázeň, kterou mu nahnala zjevení anděla. Cítil se radostně a dobře.

„Podivuhodné,“ myslil si.

„Ted’ ti ukážu něco moc krásného,“ pravila Maria lupiči tajemně. „Josefe, pomoz mi, prosím, sundat ten balíček.“

Josef rozvázal řemínky. Nejmladší zadržel v napětí dech. Pravou rukou svíral tak pevně nůž, až mu kosti zbělely. Jaképak klenoty ta žena vlastní? Na co je tak pyšná?

Maria si rovněž sedla a položila si balíček na klín..... Pokud vás, děti, zajímá, co bylo v balíčku, můžete se to dočíst v knize, kterou napsal **Gunhild Sehlín**, jmenuje se Mariin malý oslík, Vánoční povídka pro děti.

Martina

„VLK“ (Vánoční Liturgická Kolokace)

SLAVNOST/SVÁTEK	BARVA LÍSTKU	MŠE SVATÁ	ČÍSLO LÍSTKŮ
ČTVRTEK 24. prosinec Štědrý den	ŽLUTÁ	16:00	1 - 50
		18:00	51 - 100
		21:00	101 - 150
PÁTEK 25. prosinec Boží Hod Vánoční	ZELENÁ	7:30	1 - 50
		9:00	51 - 100
		10:30	101 - 150
SOBOTA 26. prosinec Svátek svatého Štěpána	ČERVENÁ	7:30	1 - 50
		9:00	51 - 100
		10:30	101 - 150
NEDĚLE 27. prosinec Svátek svaté Rodiny	MODRÁ	7:30	1 - 50
		9:00	51 - 100
		10:30	101 - 150
PÁTEK 1. LEDNA Slavnost Panny Marie Bohorodičky	FIALOVÁ	7:30	1 - 50
		9:00	51 - 100
		10:30	101 - 150

Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět.

Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal.

Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali.

Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno,

kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn,

plný milosti a pravdy.

(Jan 1, 9-13)

Uprostřed lhostejnosti lidí přichází v chlévě na svět Ježíš.

Žije, umírá a je vzkříšen, abychom věděli,

že každý z nás je i přes své nedostatky milován Bohem.

Přináší ujištění, že každý lidský život má smysl a nepředstavitelnou hodnotu.

O Vánocích je možné zastavit se s těmi,

kteří u této jedinečné události v dějinách lidstva tehdy byli.

S Marií, s Josefem, s obyčejnými pastýři i vzdělanými mudrci

i s těmi, kteří během všech věků uvěřili.

Třeba také začneme vnímat jemné tiché světlo

schopné prozářit jakoukoli myslitelnou temnotu.

Světlo pokoje, odpuštění, smíření.

Světlo, probouzející touhu po dobru, po lásce, po spravedlnosti.

Světlo, které mezi našimi hodnotovými světly není tak agresivní jako jiná světla,

ale přesto je stále přítomné a proměňující, protože je touhou po Bohu.

Přeji vám požehnané prožití vánočních svátků

a život ve světle prozařujícím všechny temnoty.

+ Vojtěch Cikrle

Vojtěch Cikrle

diecézní biskup brněnský

Brno, Vánoce 2020

Své příspěvky, náměty, přání či připomínky k obsahu Kunhuty posílejte, prosím, na mailovou adresu casopis.kunhuta@gmail.com. Děkujeme.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolický farní úřad Nové Město na Moravě. Další číslo vyjde v březnu 2021, uzávěrka 15. 3. 2021. Redakce: Mgr. Dagmar Trödlerová, Matěj Trödler, Mgr. Martina Smetanová.

Schválil: Mgr. Miroslav Kulířaj.